

Feldmann Roman (1898–1939), ur. 6 II 1898 r. w Ryczywole jako syn Wincentego i Marjanny Wielgosz. Ojciec Romana był handlarzem bydła i końmi, a matka gospodynią domową. Romann Feldamnn uczęszczał do szkoły powszechnej w Ryczywole. Następnie kształcił się w zawodzie cieśli (zdał egzamin na czeladnika ciesielskiego) i budowniczego (kursy przygotowawcze do egzaminu na budowniczego). Odbył służbę wojskową w armii niemieckiej 1916-1918; brał udział w walkach na froncie zachodnim w jednostce karabinów maszynowych. Otrzymał awans na stopień strzelca. Odznaczony Żelaznym Krzyżem II Klasy. Po powrocie z wojska do Ryczywołu 1 I 1919 zgłosił się ochotniczo do Wojsk Powstańczych; do 1 VII 1921 r. w Armii Polskiej. Służył w 1 wrzesińskiej kompanii kulomiotów (karabinów maszynowych) pod dowództwem ppor. Alojzego Nowaka, która weszła w skład batalionu budzyńskiego (później był to drugi batalion 4 pułku strzelców wielkopolskich). Odział ten wziął udział w walkach w okolicach Budzunia (według relacji uczestniczył w akcji zdobycia wozu pancernego pod Budzaniem), Margonin, Podanin, Trzodomy, Podstolice i Radwonki. 6 lutego 1919 r. uczestniczył w ataku na Podstolice, dowodzonym przez braci Wiktora i Antoniego Skotarczaków. Podczas odwrotu został ciężko ranny (przestrzał lewego ramienia). Przebywał w szpitalu, gdzie przeszedł rehabilitację. Wrócił do służby 21 I 1920 r. do kompanii karabinów maszynowych w batalionie zapasowym 10 p. strzelców wielkopolskich. Ze względu na ranę przydzielony do kancelarii kompanii, gdzie pełnił funkcję pisarza. Przeniesiony od 18.XII.1920 r. do szwadronu zapasowego 26 pułku ułanów

wielkopolskich. W jednostce założył biuro ewidencji i pełnił funkcję kierownika. Braki w kadrze oficerskiej spowodowały, że przydzielono mu funkcję oficera ewidencyjnego i referenta demobilizacyjnego. Zyskał bardzo pochlebne opinie przełożonych. Awansował 18.I.1921 r. na stopień starszego ułana, a 14 V 1921 r. na stopień kaprała

Roman
Feldmann

etatowego. Później awansowany na plutonowego w kompanii ciężkich karabinów maszynowych 57 pułku piechoty wielkopolskiej w Poznaniu. Po demobilizacji wrócił do Ryczywołu. Zatrudniony w charakterze cieśli przy budowie nowego Kościoła parafialnego w Ryczywole (1923-1925). Ponadto od 1924 r. pracownik firmy budowlanej „EICKE I LEWANDOWSKI” w Poznaniu przy ul. Towarowej 21. Zyskał duże uznanie pracodawcy, o czym świadczą wystawione pozytywne opinie. W 1929 r. otworzył własne przedsiębiorstwo budowlane, które prowadzi do roku 1935 r. Po utracie praw miejskich w 1934 r. Ryczywół stał się gminą wiejską. Rada Gminy Ryczywół 30 III 1935 r. wybrała Romana Feldmanna na funkcję wójta niezawodowego. Wkrótce decyzja ta zostaje potwierdzona przez Starostę obornickiego i Wojewodę wielkopolskiego. Angażował się aktywnie w życie gospodarcze, społeczne i kulturalne Ryczywołu. Organizował pomoc dla